

Izsák Magda

Ez a lány az unokatestvérem, Izsák Magda. Anyám [Grosz Eszter, született Klein] legidősebb nővérének, Klein Ida nagynénémnek a lánya, férje után Izsáknak hívták.

Anyukáék ötven voltak édestestvérek: két lány volt és három fiú. A legnagyobb testvér volt Ida néni. Klein Ida néni Erzsébetvárosra, egy szász városba ment férjhez [románul Dumbraveni]. Izsák volt a férje családneve, de a másik nevét már nem tudom. Nagyon gazdag emberek voltak, mert bőrkereskedők voltak, volt bőrüzletük is, volt szép házuk, nagyon jó módban voltak. 1941-ben Ida néniéket és három gyereküket – Ernőt, Bélát és Magdát – átköltöztették Erzsébetvárosról Balázsfalvára [románul Blaj], mikor mi is mentünk Gyulafehérvárra, de aztán visszamentek Erzsébetvárosra. Ők túléltek a második világháborút.

Magda nagyon gyönyörű nő volt, csudaszép, egy rendkívüli szépség. Nem ment férjhez, mert csak orvoshoz akart vagy ügyvédhez, más ember nem volt neki ember. [A második világ]háború után Magdi segített az öccsének, és felrobbant egy lámpa vagy valami, amivel dolgozott, és teljesen elégett. Csúnya lett, harminc kilósra fogyott le. Bolthajtásos ajtójuk volt, a szászoknál olyan van, és többet nem nyitották ki soha, senki nem volt szabad bemenjen a házba. Az anyjával és a testvérekkel lakott, de nem engedtek be senkit. Nagy-nagy tragédia volt. Anyuka volt, meglátogatta, és azt mondta, hogy felismerhetetlen. Aztán bent volt a kórházban, egy amerikai orvos meglátta, és az elvitte Amerikába, ott betette egy kórházba, és valamennyire csak helyretették, tettek új bőrt. Aztán ott maradt Amerikában Magda. De sose ment férjhez. Divatrajzoló [divattervező] volt, és nyitott valami szalont, úgy hallottam. Izraelben csak egyszer volt látogatóban, úgy mondta Ernő, hogy helyrejött, de nem lehet ráismerni azért.